

V slabosti je síla

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit:

28 Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemdený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze.

29 On dává zemdenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému.

30 Mladíci jsou zemdení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají.

31 Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení. (Iz 40, 28-31)

Píseň: 610

Modlitba:

Hospodine, před tebou se skláníme, Tobě k poctě zpíváme, neboť Ty ses nám dal poznat. Děkujeme, že jsi přišel za námi v evangeliu Ježíše Krista; že jsi nám otevřel oči pro tvou přítomnost, která v jednom okamžiku obrací život a staví nový od základu. Děkujeme, že tě potkáváme jako milosrdenství – navzdory tvrdosti našeho srdce. Že tě potkáváme v oběti pro nás – navzdory naší lhostejnosti. Děkujeme, že tě smíme potkat jako naději – navzdory naší zaslepenosti. Že tě potkáváme v druhých, kteří navzdory naší sebestřednosti nás mají rádi. Pane, děkujeme, že tě potkáváme ve svých pravdivých a láskyplných činech, které jako by ani nebyly z nás. Pane, prosíme, neopouštěj nás. Prodchni nás svým Duchem, učiň nás svým společenstvím, které Tě bude oslavovat bohoslužbami i všedním životem. Amen.

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v listě Římským, v 8 kapitole, od 24-31 verš.

24 Jsme spaseni v naději; naděje však, kterou je vidět, není už naděje. Kdo něco vidí, proč by v to ještě doufal?

25 Ale doufáme-li v to, co nevidíme, trpělivě to očekáváme.

26 Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním.

27 Ten, který zkoumá srdce, ví, co je úmyslem Ducha; neboť Duch se přimlouvá za svaté podle Boží vůle.

28 Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí.

29 Které předem vyhlédl, ty také předem určil, aby přijali podobu jeho Syna, tak aby byl prvorozený mezi mnoha bratřími;

30 které předem určil, ty také povolal; které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty také uvedl do své slávy.

31 Co k tomu dodat? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? (Řím 8,24-31)

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 438

Slůvko dětem:

Mám pro vás otázku: Co potřebujeme, abychom mohli slavit bohoslužbu? Bez čeho se bohoslužba neobejde? Bez Bible, lidí/společenství, kázání, faráře, kalicha, večere Páně...

A co kostel? Potřebujeme kostel? Může být bohoslužba i někde jinde než v kostele? Může. Bohoslužby v kostele jsou krásné, ale jde to i bez něj. Byly doby, kdy křesťané žádné kostely neměli a scházeli se na různých jiných místech.

Dnes mám s sebou **klíč**. Je to pořádný kousek, co říkáte? Ten bude od nějaké velké budovy. Co se dá dělat s klíčem? Zamknout a zajistit dům. Před někým cizím, kdo by mě rušil. Kdo by mi mohl něco vzít a ukrást. Anebo ten dům klíčem odemknout a pozvat někoho dál. To je pěkné, ale pak mi chybí klid. A kdoví, kdo mi do mého domu vlezle.

Takže otevřít, nebo zamknout? To není jednoduchá volba. Dnes o tom uslyšíte příběh, a uvidíte, jak to dopadne.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Bud' Tobě sláva“

Kázání:

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v druhém listě Korintským ve 12 kapitole, od 1-10 verš.

- 1 Musím se pochlubit, i když to není k užitku; přicházím teď k viděním a zjevením Páně.
- 2 Vím o člověku v Kristu, který byl před čtrnácti lety přenesen až do třetího nebe; zda to bylo v těle či mimo tělo, nevím – Bůh to ví.
- 3 A vím o tomto člověku, že byl přenesen do ráje – zda v těle či mimo tělo, nevím, Bůh to ví –
- 4 a uslyšel nevypravitelná slova, jež není člověku dovoleno vyslovit.
- 5 Tím se budu chlubit, sám sebou se chlubit nebudu, leda svými slabostmi.
- 6 I kdybych se chtěl chlubit, nebyl bych pošetilý, vždyť bych mluvil pravdu. Nechám toho však, aby si někdo o mně nemyslel víc, než co na mně vidí nebo ode mne slyší.
- 7 A abych se nepovyšoval pro výjimečnost zjevení, jichž se mi dostalo, byl mi dán do těla osten, posel satanův, který mne sráží, abych se nepovyšoval.
- 8 Kvůli tomu jsem třikrát volal k Pánu, aby mne toho zbavil,
- 9 ale on mi řekl: „Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.“ A tak se budu raději chlubit slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova.
- 10 Proto rád přijímám slabost, urážky, útrapy, pronásledování a úzkosti pro Krista. Vždyť právě když jsem slab, jsem silný. (2Kor, 12, 1–10)

Milí bratři a milé sestry v PJK!

Vyprávění, které jsme zrovna přečetli, napsal sám apoštol Pavel do sboru v Korintě. Do křesťanského sboru, který sám osobně založil. Apoštol Pavel soucítí s lidmi v Korintě a má s nimi nemalé problémy. Situace, která tam nastala, nebyla jednoduchá. Jedním z problémů, který se v Korintu objevil, bylo to, že sem přicházeli i různí další kazatelé a hlasatelé, kteří se také představovali jako **Kristovi apoštolové**. A ti se zde projevovali velice sebejistě a vychloubačně. Pavel soucítí s těmi lidmi a také za církve v Korintu má velikou zodpovědnost. Není mu jedno, že se mezi ně vmísili lidé s mylným učením. Lidé, kteří mají falešné úmysly, a jde jim jenom o vlastní obohacení.

Je potřebné zmínit, že tento dopis je psaní z vězení, a sám Pavel není v lehké situaci. „**Dopis v slzách**“ takhle bychom mohli nazvat tato slova na papíře! Slova, která mluví o pokoře, která nám poskytují svědectví o člověku, který uvěřil Kristu.

Jak korintské církvi pomoci? Jak se bránit proti aroganci, sebejistému vystupování a vychloubování se sebou samým? Pavel volí možná neobvyklou cestu. Zdá se, že nám lidem je bližší cesta odpovídat na útoky stejně nebo raději ještě více. Když je někdo arogantní, tak jak se tomu musím bránit – přece to nenechám jenom tak. Budu také arogantní a raději ještě přidám, abych nejen vyrovnal poměr sil, ale toho druhého ještě přetlačil a porazil ho. Sledujeme-li např.

počinání politiků, zdá se, že se někteří v tomto umění poměrně úspěšně cvičí. A je nám to tak vlastně přirozené. **Oko za oko. Zub za zub. Urážku za urážku.**

Přestavte si, že tohle by bylo našim pravidlem, našim zákon! Jak by vypadl svět kolem nás? Jak bychom v takovém prostředí mohli žít? To teda NE, bratři a sestry, já vím, že tohle **není můj šálek čaje**, to bych si vysloveně nepřál. A co vy? Jak si vy představujete tu atmosféru lidí kolem sebe? Svou rodinu, přátelé? Svě chování k nim? Přiznejme si to – není to vždy ideální, není to vždy růžový.

Ale – **Pozor ALE** občas stačí místo urážky - **pochvala**, namísto nadávky - **milé slovo**. Určitě se vyplatí **pokora**. A nadevšecko se vyplatí **láska**.

Pavel výborně přistupuje k problému, který ohrožuje sbor v Korintě. Nad protivníky (to byly falešní kazatelé), nad nimi má navrch. **Nechce bojovat s arogancí z pozice síly** – a to ve smyslu „*na hrubý pytel hrubá záplata*“. Nakonec řekne: „*Sám sebou se chlubit nebudu leda svými slabostmi*“. Pavel úplně opouští konfrontační způsob argumentace, i když byl oprávněný. Chce naopak svůj zápas vést z pozice **slabosti**. Vůči jejich chloubě sebou samými - Pavel staví pravý opak: **pochlubí se svou slabostí!**

To jediné, čím se za sebe může chlubit a chce chlubit, je jeho vlastní slabost neboli osten. Nevíme žel, co tím „*ostnem v těle*“ Pavel přesně myslí, jestli nějakou nemoc nebo těžkou životní okolnost, nějaké trápení ... nevíme. Jisté to bude něco, co mu nějak vadí a brání v plném rozvinutí jeho možností a sil. Svou slabost vnímal **velmi nemile a těžko se s ní srovnával**. Píše jak se opakovaně (3x) za to modlil, aby ho toho Pán Bůh zbavil. Cítil to, že jej ta slabost omezuje, že v ní naráží na nějaké hranice, za které již nemůže.

Máme asi obvykle za to, že **své slabosti nesmíme moc přiznávat**. Vždyť život, to je někdy jako džungle, kde vládne právo silnějšího. A projevit slabost se může jevit jako nestrategické. Vždyť druzí mohou mé slabosti snadno zneužít. Je to přece velice riskantní nějak projevit svou slabost. Možná našimi slabostmi jsou emoce, intelekt, fyzická nebo duchovní stránka, ale přijmeme to jako náš osten. Osten, s kterým nejde bojovat, ale jde, se s ním naučit žít. Když našemu Bohu nepřekážejí naše slabosti, o to míň by mněli vadit nám.

I Pavlovi by mohli druzí vyčítat: To nemůžeš takhle psát. Mněl by si jim zasadit pěknou ránu, máš na to - být silnější než jsou oni, a ne se tu rozepisovat o nějakém **ostnu v těle** a o **slabostech**. Takhle přece nemůžeš nic docílit. Ale opak je pravdou: „**Právě když jsem sláb, jsem silný**“. Pavlovým hlavním „*trumfem*“ proti aroganci není síla, ale **slabost**.

Tento paradox, že v slabosti můžeme být přece jenom silní, není pro nás moc blízké. Přiznat slabost znamená riziko. **Stáváme se zranitelnými**. Když odkryjeme svá slabá místa, může to být nebezpečné. Někdo to může zneužít. Pavel přece našel odvahu o svých slabostech mluvit. Přiznat je. Přihlásit se k nim. **A prožil něco velmi osvobozujícího**. Totiž že nemusí za každou cenu bojovat, chtít něco urvat silou. Že si může dovolit být i slabý. Že si může dovolit přiznat své ostny. To je nakonec velmi **osvobodivý pocit**. Prožitek, když i my slyšíme slova: „**Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla**“

To je ten jeden z paradoxů Božího království. **Neučinil tak nakonec i samotný Ježíš?** Ve chvíli, kdy se vzdává sám sebe, nechává se zatknout, soudit a ukřižovat. To je přece to nejsilnější na **Ježíšově životě**. On si z lásky k nám dobrovolně zvolí cestu slabosti, utrpení, naprosté bezbrannosti, ponížení a potupy. **Cožpak právě v tom není největší síla evangelia?**

Všichni stojíme před výzvou - **být autentickými**. Odhodit svůj image a falešné úsměvy. Přetvářka to je zoufalý život. Jako lidé máme mnoho bolestí, zranění, slabostí, omezení. Je velmi vysilující sdílet náš život s někým jiným. Pavlova lekce velice cenná: „**Právě když jsem sláb, jsem silný**“. Platí to přece i pro ty naše slabosti. Osobní i křesťanské zápasy. Amen

Ohlášky:

Přimluvná modlitba:

Smiluj se, Pane, nad svou církví a dávej nám svého Ducha, aby evangelium zasahovalo srdce dnešních lidí.

Smiluj se nad každou situací, v níž jsou lidé bezradní a zoufalí.

Smiluj se nad těmi, kdo šíří nenávisť, zraňují druhé a touží po pomstě, a obměkči jejich srdce.

Smiluj se nad lidmi, jejichž blízcí se obrátili proti nim a stali se jejich nepřáteli.

Smiluj se nad všemi, kdo trpí ekonomickou nespravedlností nebo přírodními katastrofami a žijí v hladu a bídě.

Smiluj se nad těžce tělesně či duševně nemocnými a podle své vůle jim navrať zdraví.

Smiluj se nad těmi, kdo jsou ochromeni obavami a strachem a nedovedou si navzájem důvěřovat.

Smiluj se také nad námi a chraň naše kroky, abychom ve spleťtých životních situacích našli k Tobě.

Pane, děkujeme Ti, že u tebe smíme hledat útočiště a pomoc pro sebe i pro všechny lidi.

Tobě buď chvála na věky věků. Amen.

Otče náš....

Píseň: S 319

Posláni:

5 Sami sebe se ptejte, zda vskutku žijete z víry, sami sebe zkoumejte. Což nechápete, že Ježíš Kristus je mezi vámi? Ledaže jste před ním neobstáli!

6 Doufám, že poznáte, že my jsme obstáli. (Gal 13, 5-6)

Požehnání:

Boží pravda, ať vám svítí na cestu, kdybyste bloudili.

Boží naděje, ať je vám budoucností, kde jiní vidí jen beznaděj a konec.

A Boží láska, ať oživuje vše dobré, co skomírá, ať vám dává chuť do života a naplní Vás pokojem.

Amen

Píseň: 685